

Sygn. akt: I C 528/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Leszek Bil
Protokolant:	Sekr. Patrycja Zygmuntowicz

po rozpoznaniu w dniu 2 października 2018 r. w Szczytnie na rozprawie

sprawy z powództwa B. J., M. S. (1) i I. K.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda B. J. kwotę 70.000,- zł (siedemdziesiąt tysięcy) złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 29 grudnia 2016r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powódki M. S. (1) kwotę 70.000,- zł (siedemdziesiąt tysięcy) złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 29 grudnia 2016r. do dnia zapłaty,

III. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powódki I. K. kwotę 35.000,- zł (trzydzieści pięć tysięcy) złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 29 grudnia 2016r. do dnia zapłaty,

IV. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda B. J. kwotę 8.917,- zł (osiem tysięcy dziewięćset siedemnaście)złoty tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 5.400,- zł kosztów zastępstwa procesowego

V. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powódki M. S. (1) kwotę 8.917,- zł (osiem tysięcy dziewięćset siedemnaście)złoty tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 5.400,- zł kosztów zastępstwa procesowego,

VI. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powódki I. K. kwotę 5.546,- zł (pięć tysięcy pięćset czterdzieści sześć)złoty tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 3.600,- zł kosztów zastępstwa procesowego.

I C 528/17

UZASADNIENIE

Powodowie B. J., M. S. (1) i I. K. wnieśli przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W. pozew o zapłatę: na rzecz B. J. kwoty 70.000,- zł, na rzecz M. S. (1) kwoty 70.000,- zł i na rzecz I. K. kwoty 35.000,- zł - tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę z odsetkami ustawowymi od dnia 29 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty a ponadto o zasądzenie na rzecz każdego z powodów kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według spisu kosztów.

W uzasadnieniu wskazali, że w dniu 9 września 2013 r. na drodze S. – W. w obrębie miejscowości N. kierujący samochodem F. (...) nr rej. (...) W. W. umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że w obrębie skrzyżowania, na którym obowiązuje ograniczenie prędkości do 70 km/h, nie zachował szczególnej ostrożności i jadąc z prędkością 79 km/h wykonał manewr wyprzedzania dwóch samochodów osobowych oraz motoroweru o nr rej. (...), przekraczając przy tym podwójną linię ciągłą. Przy wykonywaniu niedozwolonego manewru, kierujący W. W. zjechał na lewy pas ruchu gdzie potrącił poruszającego się motorowerem D. J., który na skutek wielonarządowych obrażeń ciała zmarł na miejscu zdarzenia.

Sprawca wypadku został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 16 lipca 2014r. na karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat. Sąd zasądził od oskarżonego zadośćuczynienie 5.000,- zł na rzecz żony zmarłego Z. J. i rzekł zakaz prowadzenia pojazdów na okres 1 roku. W dacie zdarzenia kierujący F. (...) był ubezpieczony w zakresie OC w pozwanym (...) S.A.

Powodowie zgłosili roszczenia na podstawie art. 446§4 k.c. pismem z dnia 10.10.2016 r. Decyzjami z dnia 28.12.2016 r. pozwany przyznał na rzecz powodów A. 1 i 2 kwoty po 20000,- zł – do łącznej kwoty 30.000,- zł na rzecz każdego z powodów, tytułem zadośćuczynienia po śmierci ojca i na rzecz powódki A. 3 kwotę 5.000,- zł tytułem zadośćuczynienia po śmierci brata.

W uzasadnieniu żądania przedstawili szczegółowo charakter więzi łączących powodów z ojcem i bratem poddając, że D. J. w chwili wypadku miał 46 lat. Miał satysfakcjonujące życie rodzinne. Miał kochającą żonę, dwoje dzieci, bardzo dobre relacje z rodzeństwem. Pracował od ponad 20 lat w nadleśnictwie W.. Powód B. J. w chwili śmierci ojca miał 15 lat. Łączyły go z ojcem bardzo silne więzi rodzinne i osobiste. Ojciec dbał o syna i jego rozwój. Zawoził syna na korepetycje, na lekcje gry na pianinie. Mieli wspólne pasje - fotografowanie ptaków. O śmierci ojca powód dowiedział się w drodze ze szkoły od siostry M.. Powódka M. S. (1) w chwili śmierci ojca miała 23 lata. Miała za sobą bardzo szczęśliwe dzieciństwo. Czuła na co dzień więź z ojcem i miłość rodziców. O wypadku ojca dowiedziała się od kolegi. Natychmiast pobiegła na miejsce, gdzie zobaczyła martwego ojca leżącego na jezdni. Powódka I. K. jest starszą o rok siostrą D. J.. Od dziecka byli ze sobą silnie związani i zachowali silne więzi i bezpośrednie relacje w życiu dorosłym. Zamieszkiwali w niewielkiej odległości. Widywali się niemal co tydzień na rodzinnych spotkaniach. Wspólnie spędzali wszystkie święta, uczestniczyli w zabawach sylwestrowych. Interesowali się w swoimi bieżącymi sprawami.

W odpowiedzi na pozew (...) S.A z siedzibą w W. wniosło o oddalenie powództwa i o zasądzenie od powodów kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. Pozwany zakwestionował roszczenia co do ich wysokości. Podniósł, że w postępowaniu likwidacyjnym wziął pod uwagę wszystkie czynniki kształtujące rozmiar krzywdy powodów. Powodowie po śmierci ojca i brata przeszli zwykłą żałobę, ich sposób funkcjonowania społecznego nie uległ zmianie. Powódka zaraz po śmierci ojca wzięła ślub i założyła własną rodzinę. I. K. nie mieszkała ze zmarłym. Prowadziła odrębne gospodarstwo domowe a z bratem spotykała się głównie podczas przyjęć okolicznościowych. Podniósł, że powodowie nie przedłożyli dokumentacji medycznej, na podstawie której można byłoby przyjąć, że doznali jakiegokolwiek krzywdy. Podniósł, że zadośćuczynienie musi być utrzymane w rozsądnych granicach

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

W dniu 9 września 2013r. W. W. w obrębie miejscowości N. na trasie S. – W. gm. S., kierując samochodem osobowym marki F. (...) nr rej. (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że w obrębie skrzyżowania, na którym obowiązuje ograniczenie prędkości do 70km/h, nie zachował szczególnej ostrożności i podjął z prędkością 79 km/h manewr wyprzedzania samochodów osobowych marki J. (...) i L. oraz motoroweru Z. o nr rej. (...), przekraczając przy tym linię podwójną ciągłą zakazującą tego rodzaju manewrów i zjechał na lewy pas ruchu, gdzie potrącił poruszającego się motorowerem D. J., który na skutek wielonarządowych obrażeń ciała zmarł na miejscu zdarzenia.

Sprawca wypadku został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 16 lipca 2014r. sygn. akt (...) na karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat. Sąd karny zasądził od oskarżonego zadośćuczynienie 5.000,- zł na rzecz żony zmarłego Z. J. i orzekł o zakazie prowadzenia pojazdów na okres 1 roku. W dacie zdarzenia kierujący F. (...) był ubezpieczony w zakresie OC w pozwanym (...) SA. z siedzibą W.

(bezsporne, wyrok z dnia 16 lipca 2014r. – k. 21)

Powodowie zgłosili roszczenia ubezpieczycielowi pismem z dnia 10.10.2016r. - na podstawie art. 446§4 k.c. żądając zadośćuczynienia po 150.000,- zł (dzieci zmarłego) i 50.000,- (siostra zmarłego) Decyzjami z dnia 9.11.2016 r. i 28.12.2016r. pozwany przyznał: B. J. łącznie kwotę 30.000,- zł M. S. (2) – łącznie 30.000,- zł a I. K. kwotę 5.000,- zł

(bezsporne, zgłoszenie szkody i decyzje o wypłacie – k. 81- 89)

D. J. w chwili wypadku miał 46 lat. Miał udane życie rodzinne, kochającą żonę, córkę i syna, bardzo dobre relacje z rodzeństwem. Miał ułożone życie zawodowe - pracował od ponad 20 lat w Nadleśnictwie W.. Był człowiekiem wyjątkowo aktywnym. Jego życie wypełniały liczne pasje i dodatkowe obowiązki. Kształtowało to jego relacje rodzinne, w tym indywidualne relacje z dziećmi, rodzeństwem a także kształtowało jego wizerunek i pozycję w społeczności w której funkcjonował, zjednując mu szacunek i uznanie. Doksztalał się na studiach podyplomowych, był od kilku lat radnym Powiatu (...).

Powód B. J. w chwili śmierci ojca miał 17 lat. Łączyły go z ojcem, bardzo silne więzi rodzinne i osobiste. Ojciec był dla nastolatka autorytetem, wzorem i opoką. Ojciec dbał o syna i jego rozwój. Woził syna na korepetycje , na lekcje gry na pianinie. Mieli wspólne pasje - ornitologię i fotografowanie okazów ptaków. Ojciec zaszczerpił w dzieciach miłość do przyrody. Odbywali wspólne spacerunki po lesie. W ostatnim roku powód spędził z ojcem dwa kilkudniowe wypady nad B., gdzie fotografowali okazy ptaków. O śmierci ojca B. J. dowiedział się w drodze ze szkoły od siostry M.. Nie wierzył w tą informację czekał na ojca, nie przyjmował do wiadomości że już go nie zobaczy. Utracił wówczas sens życia miał myśli samobójcze. Miał problemy ze snem, miewał koszmary senne związane ze śmiercią ojca. Nagła i tragiczna śmierć ojca wiązała się dla powoda z przeżyciem żałoby o sinym natężeniu głębokiego żalu i silnego lęku, trudnościami w przyjęciu tego faktu. Charakter tej śmierci – nagły i tragiczny stanowił zaskoczenie, na które powód nie mógł być przygotowany. Czas największego cierpienia wiązał się u powoda z ciągłymi myślami o tacie. Wspomnienia te wzbudzały wielki ból, którego nasilenie nieco osłabło po 1,5 roku. Obecnie żałoba powoda jest zakończona i funkcjonuje on w swoim otoczeniu, zajmują go sprawy życiowe, opiekuje się też matką.

Powódka M. S. (1) w chwili śmierci ojca miała 23 lata. Miała za sobą bardzo szczęśliwe dzieciństwo. Czuli na co dzień więź, wsparcie i miłość rodziców. Rodzina zapewniała jej bezpieczeństwo i stabilność. Ojciec powódki na pierwszym miejscu zawsze stawiał dobro dzieci. Zapewniał córce wizyty u ortodonta , cierpliwie przez kilka lat woził ją do lekarzy do O.. Jeździli na różne wypady, wycieczki rodzinne. Zabierał dzieci do kina i do teatru . Powódka widziała w ojcu autorytet, był dla niej prawdziwą głową rodziny. Często rozmawiali o różnych życiowych sprawach, coraz to poważniejszych, gdyż powódka miała właśnie założyć swoją rodzinę. Rodzice starali się zapewnić jej bardzo dobre wykształcenie. O wypadku ojca M. S. (1) dowiedziała się od kolegi. Pobiegnęła natychmiast na nieodległe miejsce zdarzenia, gdzie zobaczyła martwego ojca leżącego na jezdni. Obraz ten powraca do dziś w głowie powódki. Powódka przeżyła proces żałoby z opóźnieniem. Przez rok czasu starała się być silna a starała się być wsparciem dla rodziny. Dopiero po roku nasiliły się u niej typowe dla żałoby uczucia, z którymi nie mogła sobie poradzić . Stała się płaczliwa i nerwowa, odczuwała lęk przed utratą bliskich. Nie potrafiła się cieszyć życiem Śmierć ojca nadal odciska się piętnem na funkcjonowaniu powódki z powodu przedłużonego przeżycia procesu żałoby.

Powódka I. K. jest starszą o rok siostrą D. J.. Niewielka różnica wieku sprawiła, że od dziecka byli ze sobą silnie związani. Powódka ma w pamięci wspomnienia ze wspólnych z bratem zabaw, wycieczek, wspólnego odrabiania lekcji. Rodzeństwo zachowało ciągłość silnych więzi w życiu dorosłym. Zamieszkiwali w niewielkiej odległości. Widywali się często, niemal co tydzień. Odwiedzali się, w węższym i szerszym gronie rodzinnym. Wspólnie

spędzali wszystkie święta. Razem chodzili uczestniczyli w zabawach sylwestrowych. Uczestniczyli w swoich bieżących sprawach, utrzymywali stały kontakt telefoniczny. Brat był ważną częścią życia powódki, jej wsparciem, pomocnikiem, autorytetem, doradcą. Stał się dla powódki wsparciem i autorytetem, ważnym doradcą życiowym. I. K. bardzo przeżyła śmierć brata. Zażywała leki uspokajające. Mocno schudła. Towarzyszyły jej niekontrolowane wybuchy płaczu z powodu których zwalniała się z pracy. Obecnie proces żałoby po bracie jest u powódki zakończony. Razem z bratową pielęgnują grób i wspomnienia po D. J..

(dowód: zeznania świadków – nabranie rozprawy z dnia 18 stycznia 2018r. : H. Z. 00:18:30 – 00:45:04 , D. K. 00:53:45 -01:01:37, A. P. 01:09:00-01:18:01, H. Z. 01:18:01-01:33:08, M. O. 01:33:38 – 01:47: 45, A. K. 01:49:55-01:57:57 opinie psychologiczne E. S. z dnia 1 marca 2018r. – k. 157 -160, z dnia 2 marca 2018r. – k. 161-164, i z dnia 3 marca 2018r, - k., 165- 168 , zeznania stron – nagranie rozprawy z dnia 19 września 2018r.: : B. J. 00:04:35-00:23:22, M. S. (1) 00:23:33-00:38:08, I. K. 00:38:09- 00:52:00)

Sąd zważył , co następuje:

Okoliczności wypadku, w którym zginął D. J. były bezsporne. Nie budziła też wątpliwości odpowiedzialność pozwanego z tytułu dochodzonych przez stronę powodową roszczeń, uznanych co do zasady w toku postępowania likwidacyjnego.

Zgodnie z art. 446§4 kc Sąd może przyznać najbliższym członkom rodziny zmarłego odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Przepisy kodeksu cywilnego nie zawierają żadnych kryteriów, jakie należy uwzględnić przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia. Musi być ono odpowiednie. Nic więcej ustawodawca nie wskazał. Ogólnych punktów odniesienia pozwalających na określenie wysokości zadośćuczynienia dostarcza doktryna prawa i orzecznictwo sądów. Zadośćuczynienie o jakim mowa w art. 446§4 kpc pełni funkcję kompensującą osobie najbliższej doznaną krzywdę. Ma ono stanowić „ ekwiwalent wycierpianego bólu” po stracie osoby najbliższej. Musi posiadać odczuwalną ekonomicznie wartość , dostosowaną do obecnych realiów społeczno-ekonomicznych

Z ustaleń Sądu poczynionych w niniejszej sprawie na podstawie wiarygodnych zeznań świadków, opinii psychologicznych oraz twierdzeń i zeznań samych stron, wynika, że zmarły D. J. był osobą najbliższą nie tylko dla dzieci ale też dla siostry I. K. , z którą utrzymywał stałe bezpośrednie i żywe relacje. Stopień tej bliskości i siłę więzi powodów ze zmarłym potwierdziły zarówno relacje świadków przytaczających różne epizody z codziennego rodzinnego życia D. J. jak i opinie psychologiczne. Dopelniają obrazu tych relacji zeznania samych stron. Relacje dzieci z ojcem, które zostały w poszczególnych zeznaniach nasycone licznymi istotnymi szczegółami świadczą o sile więzi łączącej zmarłego z każdym z powodów. Pozwoliło to Sądowi określić - na potrzeby orzekania o zadośćuczynieniu – z jakimi cierpieniami musieli zmierzyć się powodowie po śmierci D. J.. Zewnętrzne przejawy tych cierpień, w odniesieniu do każdego z powodów, zostały również opisane w zeznaniach świadków i stron.

Więź między najbliższymi członkami rodziny, odgrywa doniosłą rolę w życiu każdej osoby, zapewniając m.in. poczucie stabilności, wzajemne wsparcie obejmujące nie tylko sferę materialną, ale i niematerialną oraz gwarantując wzajemną pomoc. Ocena rozmiaru krzywdy w związku ze śmiercią osoby najbliższej i ekwiwalentu pieniężnego należnego z tego tytułu zależy więc każdorazowo od nasilenia tych pozytywnych emocji (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 13 lipca 2018 r. I ACa 244/18 LEX nr 2537593)

Podkreślenia wymaga, że w niniejszej sprawie powodowie wykazali szerokie spektrum pozytywnych emocji towarzyszących ich relacji z ojcem a w odniesieniu do I. K. z bratem D. J.. Pozwala to na właściwą ocenę rozmiarów krzywdy, którą stanowiła dla każdego z powodów nagła, niespodziewana i tragiczna śmierć osoby najbliższej.

W ocenie Sądu w celu skompensowania krzywdy będącej następstwem śmierci D. J., należy się powodom odpowiednie zadośćuczynienie - synowi zmarłego B. J. w kwocie 100.000,- zł , M. S. (3) - w kwocie 100.000,-zł i siostrze I. K. - w

kwocie 40.000,- zł. Zadośćuczynienie w tej wysokości, nie jest przy tym nadmierne w zmieniających się dynamicznie realiach społeczno-ekonomicznych istniejących w Polsce w ostatnich latach, w tym w roku 2016 i obecnie.

Na podstawie art. 446 § 4 k.c. zasądzone zatem od pozwanego kwoty odpowiedniego zadośćuczynienia na rzecz powodów. Pomniejszając te kwoty o już wypłacone sumy (pkt I-III).

O odsetkach w orzeczono na podstawie art. 481 § 1 k.c., uznając, że pozwany miał możliwość właściwego określenia wysokości zadośćuczynienia już w toku postępowania likwidacyjnego. Powodowie zgłosili roszczenia z tytułu zadośćuczynienia w dniu 10.10.2016r. a wysokość zadośćuczynienia pozwany ustalił decyzjami z dnia 28.12.2016 r. Zasadnie zatem powodowie domagają się odsetek od 29 grudnia 2016 r.

O kosztach procesu orzeczono stosownie do jego wyniku na podstawie art. 98 kpc zgodnie z przedłożonym spisem tych kosztów.

Z/

1. (...)

2. (...)

3. (...)

S.(...).